

HALMAI TAMÁS

Az út vége

*Nem érhet véget a világ
míg a végére el nem ért
harmadik szeme nekilát
látni az egyetlen személyt*

*s nagyon akarja mondani
a nem tudja még micsodát
aztán csak hallgat mint aki
a csodának is megbocsát*

*mint aki egész életét egy
előző életéből hozta
nem hasonlít csak félbetépett
basonlatokra*

Tajték

*Fénymívesek közt árnyékszobrász
elvegyülne a jók körében
de túl erős a másik sodrás
viszi viszi viszi sötétben*

*sűrű ködökbe sűrű áram
kertek alatt iramló tenger
míg egy szellős toronyszobában
fel nem ébred örvénylő testtel*

*körbeállják a körből jöttek
a jók s a jóság küldte rosszak
mert üres kézzel nem jöhettek
gyönyörű üres kezet hoztak*

*arcukra mosolyt komponál a
szabad derű szerelmes bála*

*s áll a torony tajtékhéjében
tenger lakja és sűrű sodrás
elvegyül a sötét a fényben
üres ködben az árnyékszobrász*

Szótlan király

*Lovon kel át a szél a síkon
bogy a hegyeket utolérje
zuban bogy zubanni tanítson
az eszmélet szabadesése*

*a fény kibagy a táj megzörren
fölsírnak a bamuból lettek
egy andezitmadár a földben
évmillióként csapdos egyet*

*szótlan király szíves kalandor
a senkiföldjén az aranykor*

Lovag, Halál, Ördög